

บทบรรณาธิการ

“งานวิจัย” เป็นเรื่องที่มีปัญหา

ผ่องพรรณ นันทากฤษฐ์*

นอกเหนือจากงานการสอนที่เป็นภาระหน้าที่สำหรับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยแล้ว การผลิตผลงานทางวิชาการ เช่น การเขียนเรียบเรียงตำรา, บทความทางวิชาการ และการเผยแพร่ผลงานวิจัยก็เป็นพันธกิจอีกอย่างด้วย ผู้เขียนจึงได้นำเสนองานวิจัย เป็นเรื่องที่มีปัญหาจากรายงานการสัมมนา ส่วนที่เป็นเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขของฝ่ายวิจัยจาก “เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และคณะแพทยศาสตร์” เมื่อวันที่ 2-9 กุมภาพันธ์ 2540

ในการสัมมนาได้แสดงสภาพปัญหาในระยะเวลาดังกล่าวไว้ได้แก่ การตีพิมพ์ระดับนานาชาติมีน้อย บรรยากาศการวิจัยในคณะไม่ตื่นตัวเท่าที่ควร ทุนวิจัยไม่พอ งานวิจัยส่วนใหญ่ขาด implication ทางคลินิก และขาดการทำงานเป็นทีม ผู้ให้คำปรึกษาทางสถิติและทางภาษาอังกฤษมีไม่พอ แสดงว่าการทำวิจัยนั้นมีปัญหาตั้งแต่การเริ่มคิดจะทำ จนถึง การเขียนเผยแพร่ผลงานเลยทีเดียว

คณะแพทยศาสตร์และฝ่ายวิจัยทำอะไรบ้าง เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อให้คณาจารย์เป็นเลิศทางวิชาการ การเขียนโครงการวิจัยเป็นเรื่องยากเย็นแสนเข็ญสำหรับผู้เริ่มต้น โครงการวิจัยที่ดีจะทำให้เกิดผลสำเร็จที่ดีไปแล้วกว่าครึ่ง ฝ่ายวิจัยได้จัด workshop หลักการทำวิจัย และการเขียนโครงร่าง มีคู่มือ “การเขียนโครงการร่างการวิจัย” สำหรับผู้ที่มีปัญหาเฉพาะด้าน เช่น การคิดคำนวณ ตัวอย่างหรือการใช้สถิติสำหรับข้อมูลต่าง ๆ ก็ปรึกษาเฉพาะกิจได้ทุกเวลาที่คลินิกวิจัย หน่วยระบาดวิทยา และ ยังส่งเรื่องเพื่อแก้ไขปรับปรุงภาษาอังกฤษได้ด้วย เรื่องเงินทุนวิจัยเป็นปัญหาใหญ่ ไม่มีเงินก็ไม่มีงาน เงินทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภชนี้อย่างน้อยก็แจกแบ่งสรรคั่นกันไป มีการสนับสนุนให้ขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก ซึ่งคณาจารย์จะได้รับ “ปฏิทิน” เกี่ยวกับกำหนดการขอทุนวิจัยจากแหล่ง

ภายนอกทั้งปี และฝ่ายวิจัยได้ทำฐานข้อมูลแหล่งทุนภายนอกให้ทันสมัยอยู่ในระหว่างดำเนินการ การกระจายข่าวเกี่ยวกับการวิจัยผ่านสื่อต่าง ๆ การออก “ข่าววิจัย” รายปีก็เป็นการช่วยเสริมสร้างให้มีบรรยากาศทางวิชาการเกิดขึ้น นอกจากนี้ยังมีการจัดประชุม สัมมนา หรือเสวนาในรูปของ Reseach club สนับสนุนให้ทำงานเป็นทีม ทำเป็น Task force เน้นการวิจัยพื้นฐานที่สามารถนำไปประยุกต์ได้ชัดเจน โดยเฉพาะการวิจัยในเรื่องที่เรามีศักยภาพอยู่แล้ว ซึ่งจะทำให้คณะแพทยศาสตร์เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ และสุดท้ายเมื่อตีพิมพ์ผลงานวิจัยเป็นภาษาอังกฤษ คณะก็ได้จัดสรรเงินทุนเพื่อสนับสนุนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยอีกด้วย

สุดท้ายนี้ ขอแนะนำเสนอจำนวนข้อมูลผลงานวิชาการของคณาจารย์คณะแพทยศาสตร์ ตั้งแต่ปี 2533-2540 จากฐานข้อมูลทั้งสิ้น 2406 เรื่อง ที่เผยแพร่ในวารสารต่าง ๆ เป็นวารสารที่ตีพิมพ์ในประเทศไทยจำนวน 1700 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 70.7 วารสารต่างประเทศลงใน Index Medicus จำนวน 601 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.9 และวารสารต่างประเทศที่ไม่ได้ลงใน Index Medicus จำนวน 105 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.4 ภาควิชาที่มีผลงานมากที่สุดคือ ภาควิชาอายุรศาสตร์จำนวน 627 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21 ภาควิชาปริคณีกที่มีผลงานมากที่สุดคือ ภาควิชาพยาธิวิทยา จำนวน 179 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6 ผู้เขียนคาดหวังว่าในปีต่อไปผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ จะเพิ่มขึ้นเป็นแน่แท้

ขอขอบคุณ ศาสตราจารย์นายแพทย์ ภิรมย์ กมลรัตนกุล รองคณบดีฝ่ายวิจัย ที่ได้ให้เอกสารเป็นข้อมูล และอนุญาติให้นำเสนอข้อมูลผลงานวิชาการคณาจารย์คณะแพทยศาสตร์สำหรับบทบรรณาธิการนี้

ພາພັນນະທຳລຳ ເຂດນອກ

ຫ້າປະຊາຊົນ